

København, den 30. maj 2018

**Sagsnr. 2017 - 2678/HCH
6. advokatkreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] på vegne af [klager] klaget over advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm, Aarhus C.

Klagens tema:

Advokat [A] har på vegne af [klager] klaget over, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med, at han var beskikket til at bistå [klager] i forbindelse med en sag i Flygtningenævnet.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. september 2017.

Sagsfremstilling:

[Klager] er [nationalitet] statsborger. Udlændingestyrelsen traf den 6. juli 2016 afgørelse om, at han var født den [dato] 1996. Afgørelsen blev påklaget til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, idet [klager] selv hævdede, at han i 2016 var 16 år gammel.

[Klager] fik den 21. juli 2016 afslag fra Udlændingestyrelsen på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og afslaget blev indbragt for Flygtningenævnet. Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm blev beskikket til at bistå [klager] i forbindelse med sagen i Flytningsnævnet.

[Klager] blev den 14. august 2016 døbt i [kirke].

Forud for sagens behandling i Flygtningenævnet blev der holdt et møde med deltagelse af [klager] og en kollega til advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm. Mødet blev efter advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms oplysninger afholdt den 19. september 2016.

Den 20. september 2016 fremkom advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm med et indlæg til Flygtningenævnet, hvori der blev nedlagt principal påstand om, at der skulle meddeles [klager] opholdstilladelse med konventionsstatus i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, subsidiært opholdstilladelse med beskyttelsesstatus i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2. Af indlægget fremgik desuden bl.a. følgende:

”Jeg har den 16. september 2016 afholdt møde med ansøger på mit kontor i Aarhus med medvirken af tolk.”

Det fremgik desuden, at asylmotivet var, at ansøger risikerede *”principalt asylbegrundende forfølgelse grundet sin etnicitet og religiøse overbevisning og subsidiært overgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3”*.

Sagen blev behandlet i Flygtningenævnet den 28. september 2016. Det fremgår af Flygtningenævnets beslutning, at [klager] under mødet forklarede, at han efter oplysnings- og motivsamtalet i Udlændingestyrelsen havde fået interesse for kristendommen, og at han var blevet døbt. Om [klager]s forklaring fremgår desuden bl.a. følgende:

”Adspurgt, om ansøgeren fortalte sin advokat til deres samtale, at han var konverteret, har ansøgeren forklaret, at han fortalte, at han var konverteret, men han havde ikke dokumenterne med.”

Flygtningenævnet stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse, idet nævnet ikke fandt, at [klager] havde sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til [land] ville være i individuel og konkret risiko for at blive udsat for overgreb efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han risikerede forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2.

Om den del af asylmotivet, der omhandlede det forhold, at [klager] var konverteret til kristendommen, bemærkede et flertal af nævnets medlemmer bl.a., at det først var under mødet i Flygtningenævnet, at dette asylmotiv var blevet påberåbt, at der intet fremgik herom af indlægget af 20. september 2016, selvom [klager] ifølge oplysninger fra [kirke] var blevet døbt

den 14. august 2016, at [klager] havde udvist et begrænset kendskab til kristendommen, og at han heller ikke havde forklaret om, at han ved en tilbagevenden til [land] ville foretage religiøse handlinger eller diskutere religion eller på anden måde offentligt og åbent agtede at leve som kristen. Flertallet af nævnets medlemmer fandt herefter efter en samlet vurdering, at [klager] ikke havde sandsynliggjort, at han reelt var konverteret til kristendommen.

I forbindelse med, at [klager] blev frihedsberøvet og skulle tvangsudsendes den 13. december 2016, blev advokat [A] beskikket som hans advokat, og advokat [A] fik tilsendt nævnets afgørelse af 28. september 2016.

Advokat [A] har i forbindelse med klagesagen oplyst, at [klager] på et tidspunkt fortalte, at han først umiddelbart før mødet i Flygtningenævnet havde talt med advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm, og at mødet den 19. september 2016 var blevet holdt med en person, som [klager] mente hed [X].

Advokat [A] anmodede herefter den 7. december 2016 om genoptagelse af [klager]s sag, og udrejsen blev den 12. december 2016 udsat indtil videre.

Ved brev af 12. december 2016 til advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm bad Flygtningenævnet om en udtalelse i anledning af anmodningen om genoptagelse af sagen. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

”Det fremgår blandt andet i anmodningen om genoptagelse, at ’spørgsmålet om konvertering under det første nævnsmøde blev behandlet på mangelfuldt grundlag. Det fremgår således af afgørelsen, at nævnets flertal har tillagt det betydning, at ansøgerens advokat ikke har skrevet i det fremsendte indlæg, at hans klient var konverteret. Hertil har ansøgeren forklaret under nævnsmødet, at han havde fortalt om konverteringen hos advokaten, men ikke medbragt dåbsbevis m.v. Uddybende forklarede han, at han var til møde på advokatens kontor i Aarhus, men her talte med ”[X]”. Det var således først på selve nævnsmødet, at han talte med advokaten selv. Her gentog han overfor advokaten, at han var konverteret og han medbragte de i nævnet fremlagte dokumenter.’ ”

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm svarede ved brev af 19. december 2016 til Flygtningenævnet følgende:

”Som svar på jeres brev af 12. december 2016 vedrørende min bistand til [klager] under sagens behandling hos jer kan jeg oplyse følgende:

Jeg havde ingen bemærkninger om [klager]s konvertering med i mit indlæg forud for nævnsmødet. Årsagen hertil er, at jeg ikke på tidspunktet for udarbejdelsen af indlægget var bekendt med, at [klager] var konverteret.

Jeg har gennemgået sagen igen, og jeg kan ikke finde oplysninger i min sag til støtte for, at [klager] på mødet på mit kontor skulle have oplyst, endsige fremlagt dokumentation for, at han var konverteret.”

Flygtningenævnet fastholdt ved brev af 22. december 2016 til advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm, at man ønskede en udtalelse om, hvorvidt advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm personligt havde haft møde med [klager] forud for mødet i Flygtningenævnet. Flygtningenævnet bemærkede i den forbindelse, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms beskikkelse var af personlig karakter og ikke kunne varetages af andre.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm skrev herefter i brev af 23. december 2016 bl.a. følgende til Flygtningenævnet:

”De i jeres brev anførte oplysninger giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger i relation til spørgsmålet om, hvorvidt [klager] forud for nævnsmødet havde gjort opmærksom på, at han var konverteret.

Jeg kan, som svar på jeres spørgsmål om, hvorvidt jeg personligt havde et møde med [klager] forud for nævnsmødet oplyse, at jeg i nærværende sag helt undtagelsesvist desværre var nødsaget til at bede en kollega om hjælp med at afholde mødet med [klager].

Grunden var den, at jeg beklageligvis var blevet forhindret af private årsager med kort varsel. Derudover havde jeg ikke på daværende tidspunkt nogen som helst mulighed for på et andet tidspunkt at afholde møde med [klager] forud for nævnsmødet grundet mine private årsager, og det at min kalender så var så fuld.

Historikken er, at jeg oprindeligt havde indkaldt [klager] til møde på mit kontor tirsdag den 20. september. Mail herom vedlægges.

Den 7. september skrev jeg til [klager] og indkaldte ham til mødet den 20. september. Kopi af brev vedlægges.

Da jeg imidlertid blev forhindret i selv at deltage i mødet den 20. september, anmodede jeg som nævnt en kollega om hjælp med at afholde mødet, da jeg ikke så nogen muligheder for at kunne afholde et møde inden nævnsmødet.

Jeg skrev herefter ud til tolkebureauet med forespørgsel om en tolk til den 19. september i stedet, hvor jeg ikke selv kunne deltage, men hvor jeg vidste, at en kollega ville have mulighed for at afholde mødet, da denne ikke kunne den 20. september. Mail til tolkebureauet vedlægges.

Den 14. september havde jeg fortsat ikke hørt fra tolkebureauet, hvorfor jeg rykkede for svar. Mail herom vedlægges.

Da tolkebureauet ikke vendte tilbage, anmodede jeg herefter et andet tolkebureau om at undersøge, om de kunne skaffe en tolk. Mail herom vedlægges.

Den 15. september skrev jeg til [klager]s asylcenter om, at tidspunktet for mødet var ændret. Mail herom vedlægges.

Jeg er bekendt med, at beskikkelsen for Flygtningenævnet er et personligt hverv. Jeg så imidlertid ikke andre muligheder i den konkrete situation end at bede en kollega i et enkeltstående tilfælde om hjælp med at afholde mødet, da jeg som nævnt selv var blevet forhindret, og da jeg ikke fandt det hensigtsmæssigt enten at afholde et længere møde med [klager] lige før nævnsmødet i Nævnet eller at anmode Nævnet om at udsætte sagen. Det var den vurdering, som jeg foretog for at varetage [klager]s interesser bedst muligt i sagen.

Derudover skal det påpeges, at jeg var fuldt ud forberedt til nævnsmødet, hvilket skete i samrådet med min kollega, selvom jeg undtagelsesvist ikke kunne deltage i mødet forud for nævnsmødet med [klager].

Jeg kan tilføje, at mødet blev afholdt af en advokat, der også var helt bekendt med [klager]s sag, der selv fører sager for Flygtningenævnet og som er optaget på Nævnets liste over advokater, der modtager beskikkelse i asylsager.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[A] har påstået, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har tilsidesat god advokatskik ved

1. at undlade at afholde et personligt møde med [klager] forud for mødet i Flygtningenævnet,
2. ved at lade sig honorere som om, at han havde holdt et personligt møde,
3. ved i indlægget af 20. september 2016 at give indtryk af, at han havde holdt et personligt møde med [klager],
4. ved at lade sig honorere for udarbejdelse af indlægget, selvom han ikke selv havde lavet det,
5. ved i indlægget af 20. september 2016 ikke at oplyse om, at [klager] var konverteret,

6. ved under mødet i Flygtningenævnet den 28. september 2016 at tilbageholde oplysninger om, at han ikke personligt havde holdt møde med [klager] forud for mødet i nævnet, hvorved [klager] kom til at fremstå løgnagtig,
7. ved heller ikke på baggrund af afgørelsen fra Flygtningenævnet at oplyse om, at der ikke var holdt personligt møde med [klager] forud for mødet i Flygtningenævnet,
8. ved fortsat at nægte det passerede, da Flygtningenævnet bad om at få oplyst, hvem der holdt møde med [klager] forud for mødet i nævnet, og
9. ved først efter endnu et brev fra nævnet at erkende det passerede, hvilket skete på et tidspunkt, hvor [klager] kunne have været tvangsudsendt til tortur og drab som følge af, at han var konverteret.

Advokat [A] har anført, at det var afgørende for Flygtningenævnets afgørelse, at flertallet med god grund havde svært ved at tro på, at [klager] på mødet den 19. september 2017 havde fortalt om konverteringen, når der intet fremgik herom i indlægget af 20. september 2017 fra advokat Tobias Grotkjær Elstrøm. Advokat Tobias Grotkjær Elstrøm var imidlertid afskåret fra at forholde sig til [klager]s forklaring om, at han havde oplyst om konverteringen forud for mødet i nævnet, fordi advokat Tobias Grotkjær Elstrøm så ville skulle indrømme, at han ikke selv havde holdt det tidligere møde, hvilket var i strid med reglerne omkring hans beskikkelse. Medlemmerne i Flygtningenævnet måtte derfor gå ud fra, at [klager] løj for Flygtningenævnet om konverteringen.

Advokat [A] har beklaget, at klagen ikke er fremsendt tidligere, og han har henvist til, at dette skyldes arbejdspress.

Indklagede:

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har principalt påstået klagen afvist, idet han har henvist til, at klagen er indgivet mere end 1 år efter, at klager var fuldt ud bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har i den forbindelse anført, at mødet forud for Flygtningenævnets møde fandt sted den 19. september 2016, og at klager allerede på dette møde var bekendt med, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm ikke selv kunne deltage, hvilket klager var indforstået med.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har endvidere anført, at en stor arbejdsbyrde hos advokat [A] ikke kan begrunde, at man ser bort fra klagefristen, ligesom der ikke bør dispenseres fra fristen, når klager er repræsenteret ved advokat eller selv er advokat.

For så vidt angår klagen over salærafregningen har advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm anført, at klagen bør afvises på grund af manglende retlig interesse i det forhold, som klagen vedrører. Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har anført, at der er faktureret over for Flygtningenævnet og ikke over for [klager].

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har subsidiært påstået frifindelse, idet han har anført, at han ikke har bestridt, at han undlod at holde møde med [klager] forud for mødet i Flygtningenævnet. Han havde dog umiddelbart forud for mødet i Flygtningenævnet et forberedende møde med [klager].

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har anført, at han tog den beslutning om mødet den 19. september 2016, som efter hans vurdering var den bedste for [klager]. Kollegaen, der holdt mødet, har erfaring med speciale i asylsager og møder selv som beskikket advokat i Flygtningenævnet, og kollegaen var fuldt ud forberedt til mødet. [Klager] var indforstået med, at kollegaen holdt mødet, og derfor blev der ikke bedt om udsættelse af sagen i Flygtningenævnet, hvilket efter advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms vurdering formentlig heller ikke var blevet imødekommet. Efterfølgende holdt advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm og kollegaen et længere møde, hvor [klager]s oplysninger uddybende blev drøftet, således at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm kunne udarbejde indlægget af 20. september 2016 og være forberedt til mødet den 28. september 2016. Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har oplyst, at kollegaen i forbindelse med klagesagen har fastholdt, at [klager] på mødet den 19. september 2016 ikke oplyste om konvertering til kristendom.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har anført, at det skyldtes en fejl, at han ikke fik rettet i det paradigma, der blev brugt i forbindelse med udarbejdelse af indlægget den 20. september 2016. Fejlen betød, at det ikke kom til at fremgå, at han ikke selv havde mødet med [klager] forud for udarbejdelsen af indlægget.

Om mødet i Flygtningenævnet den 28. september 2016 har advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm anført, at han søgte at varetage [klager]s interesser bedst muligt, og at det også kom som en overraskelse for ham, at [klager] oplyste, at han var konverteret til kristendommen. Det er efter advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms opfattelse ikke sandsynligt, at [klager] skulle have omtalt konverteringen på mødet den 19. september 2016 uden også at medbringe dokumentationen for konverteringen. [Klager]s kendskab til kristendom var desuden efter advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms opfattelse meget mangelfuldt, og det var derfor forståeligt, at Flygtningenævnet ikke troede på, at der var tale om en reel konvertering.

Det blev ikke på mødet i Flygtningenævnet berørt, om advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm selv havde deltaget i mødet den 19. september 2016, og advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm tilbageholdt derfor ikke oplysninger herom for nævnet. Det var korrekt, hvis nævnets medlemmer fik en fornemmelse af, at [klager] havde tilbageholdt oplysninger for sin advokat, idet [klager] netop ikke havde fortalt om konverteringen til kristendommen.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har anført, at han har besvaret Flygtningenævnets efterfølgende spørgsmål, og at det ikke er korrekt, at nævnet skulle have spurgt, hvem der deltog i stedet for ham på mødet den 19. september 2016.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Klagefristen

Klager over en advokats adfærd skal efter retsplejelovens § 146, stk. 2, indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Advokatnævnet kan dog behandle en klage, der er indgivet for sent, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Samtlige klagepunkter tager udgangspunkt i det forhold, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm ikke personligt havde haft et møde med [klager] forud for mødet i Flygtningenævnet.

Advokatnævnet finder, at der i relation til klagefristen ikke kan lægges afgørende vægt på selve det forhold, at [klager] efter det oplyste på mødet den 19. september 2016 var klar over – og

accepterede – at han ikke mødtes med sin beskikkede advokat. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at [klager] ikke på dette tidspunkt blev bekendt med den betydning, som spørgsmålet om, hvorvidt han forud for mødet i Flygtningenævnet havde talt med advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm om konverteringen, senere blev tillagt.

Advokat [A] blev efter det oplyste beskikket som advokat for [klager] i efteråret 2016, og han blev herefter af [klager] gjort opmærksom på omstændighederne omkring mødet den 19. september 2016, hvorfor han bad om genoptagelse af sagen. Ved brev af 23. december 2016 til Flygtningenævnet redegjorde advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm herefter for det forhold, at han ikke selv havde deltaget i mødet den 19. september 2016.

Advokatnævnet finder herefter, at klagefristen først begyndte at løbe fra det tidspunkt, hvor [klager] og advokat [A] blev orienteret om advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms brev af 23. december 2016, således at fristen må antages at være udløbet ultimo december 2017. Da klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. september 2017 findes klagen at være rettidigt indgivet.

Advokatnævnet afviser imidlertid klagepunkt 2 og 4, idet [klager] ikke findes at have retlig interesse i disse klagepunkter. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har afregnet sit salær over for Flygtningenævnet, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og ikke over for [klager], hvorfor staten – og ikke [klager] – må anses for klageberettiget i forhold til disse klagepunkter.

Advokatnævnet realitetsbehandler herefter klagepunkt 1, 3 og 5-9.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Ad pkt. 1, 3 og 5 – forløbet forud for mødet i Flygtningenævnet

Advokatnævnet finder, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm har tilsidesat god advokatskik ved at lade en kollega afholde mødet den 19. september 2016 med [klager], hvilket stred imod reglerne omkring den personlige beskikkelse, som han havde.

Nævnet finder endvidere, at advokat Tobias Grotkjær, når han rent faktisk valgte at lade en kollega varetage mødet med [klager], burde have sikret sig, at Flygtningenævnet allerede i forbindelse med indlægget af 20. september 2016 blev gjort opmærksom på, at dette var sket, således at nævnet var klar over, at indlægget altså ikke var baseret på en personlig samtale med [klager]. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der efter advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms forklaring var tale om en helt særlig og enkeltstående situation, hvorfor det efter nævnets opfattelse ikke kan karakteriseres som en undskyldelig fejl, at han ikke fik rettet i det paradigma, hvoraf det fremgik, at han selv var mødtes med klienten.

Spørgsmålet om, hvorvidt det kan bebrejdes advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm, at det ikke fremgik af indlægget af 20. september 2016, at [klager] var konverteret til kristendommen, afhænger af, om [klager] havde oplyst om konverteringen på mødet den 19. september 2016 med advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms kollega. Der er uenighed mellem parterne herom, og Advokatnævnet afviser derfor denne del af klagen, fordi stillingtagen til bevisspørgsmål efter nævnets opfattelse henhører under domstolene. Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise en klage, der efter dens beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, findes i § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Ad pkt. 6-9 – forløbet under og efter mødet i Flygtningenævnet

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm burde efter Advokatnævnets opfattelse i forbindelse med mødet i Flygtningenævnet havde sikret sig, at nævnet var gjort bekendt med, at han ikke på forhånd personligt havde haft asylsamtalen med [klager]. Dette gælder særligt, når det af indlægget af 20. september 2016 fejlagtigt fremgik, at der havde været en personlig samtale.

Flygtningenævnet spurgte under mødet den 28. september 2016 direkte [klager], om han til samtalen med ”sin advokat” havde fortalt, at han var konverteret, hvilket [klager] bekræftede. Efterfølgende fandt flertallet i nævnet, at [klager] ikke havde sandsynliggjort, at han reelt var konverteret til kristendommen, idet flertallet bl.a. henviste til, at asylmotivet først var blevet påberåbt under mødet, og til at der intet fremgik herom i indlægget af 20. september 2016. Disse forhold burde efter Advokatnævnets opfattelse også have givet advokat Tobias Grotkjær

Elmstrøm anledning til som led i varetagelse af klientens interesser at redegøre for de korrekte omstændigheder omkring mødet den 19. september 2016.

Endelig finder Advokatnævnet, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøms brev af 19. december 2016 ikke udgør en fyldestgørende besvarelse af Flygtningenævnets brev af 12. december 2016. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det efter nævnets opfattelse måtte stå advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm klart, at Flygtningenævnet bl.a. ønskede oplyst, om det var korrekt, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm ikke havde mødtes med [klager] forud for mødet den 28. september 2017, hvorfor brevet af 19. december 2016 burde have indeholdt oplysninger herom.

Advokatnævnet finder, at det ikke i sig selv kan bebrejdes advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm, at han ikke oplyste navnet på den kollega, der havde varetaget mødet den 19. september 2016.

Samlet finder Advokatnævnet, at advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm groft har tilsidesat god advokatskik ved som beskrevet ovenfor ikke på behørig vis at have varetaget [klager]s interesser.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm er ved Advokatnævnets kendelse af 15. marts 2018 pålagt en bøde på 20.000 kr. for grov tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdene i nærværende sag er begået forud for afgørelsen af 15. marts 2018, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm en tillægsbøde på 40.000 kr.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

To klagepunkter afvises på grund af manglende retlig interesse.

Et klagepunkt afvises på grund af forholdets beskaffenhed.

Advokat Tobias Grotkjær Elmstrøm pålægges en tillægsbøde til statskassen på 40.000 kr.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg